

a) Decree of the *Congresso*, 6 December 1993*

Exc.mus A.B., Episcopus N.,
aestimans opportunum esse
unire paroecias personales S.ti
Ioseph et D.nae Nostrae [...] atque claudere ecclesiam S.ti
Ioseph, die 31 ianuarii 1992 ad
rem audivit consilium presbyterale, cui placuit propositum.

241

Diebus sequentibus, 1 et 2
februarii 1992, ipse Exc.mus Episcopus epistola omnibus membris
duarum paroeciarum tradita necnon in homilia data in unaquaque
Missa festiva in ecclesia S.ti Ioseph celebrata, rationibus allatis,
nuntiavit se uniturum esse praecitatas paroecias, aperta manente tantum
ecclesia paroeciae « Notre Dame », quae unio effectum teneret die 1 iunii 1992.
Illa epistula etiam publici iuris facta est in ephemeridibus dioecesanis
diei 7 februarii 1992.

* In the archives of the Apostolic Signatura, prot. no. 24048/93 CA (not previously published).

D.nus X., die 26 aprilis 1992 nomine aliorum membrorum paroeciae S.ti Ioseph, rem detulit ad Congregationem pro Clericis.

Die 25 maii 1992 post Missam in ecclesia S.ti Ioseph celebratam, aliquae personae recusaverunt eandem relinquere declarantes se eam occupaturas esse donec decisionem rescinderet Episcopus, qui autem die 29 maii 1992 decretum tulit quo executioni mandavit nuntiatam unionem paroeciarum.

D.ni X. et Y. die 2 iunii 1992 actionem institerunt apud forum civile ad vindicandum ius membrorum paroeciae ad dominium ecclesiae et aliorum bonorum paroeciae.

Congregatio pro Clericis die 20 iunii 1992 ab Episcopo notitias petiit et die 8 octobris 1992 ultiores notitias circa diem quo audivit consilium presbyterale et diem decisionis definitivae («final decision»). Respondit Episcopus die 16 octobris 1992 se consilium presbyterale die 31 ianuarii 1992 audivisse et decisionem definitivam die 1 februarii 1992 nuntiavisse.

Diebus 8 novembris et 3 decembris 1992 d.ni X. et Y., una

cum aliis membris «Committee to Save St. Joseph, Executive Council», ab Episcopo revocationem suppressionis paroeciae S.ti Ioseph petierunt. Litteris dierum 13 novembris et 4 decembris 1992 Episcopus respondit recurrentes iam «appellavisse» ad Congregationem pro Clericis, et se nunc expectare decisionem auctoritatis competentis.

D.nus X. dein die 23 decembris 1992 Congregationi misit documentum «Petition for Administrative Recourse», petens ut id—iuxta casum—haberetur tamquam supplementum ad prae-viam «appellationem» aut tamquam ipsa «appellatio formalis».

Litteris diei 9 ianuarii 1993, eadem Congregatio certiore fecit Exc.mum Episcopum N. se reiecis-se recursum, etsi—iuxta Congregationem—legitime interpositum, et confirmavisse decisionem impugnata. Iisdem litteris Congregatio reprobavit occupationem ecclesiae et speciatim illegitimam custodiam Sanctissimi Sacramenti ex parte aliquorum membrorum paroeciae. Episcopus in ephemeridibus dioecesanis publici iuris fecit partem decisionis Congregationis, praesertim dictam reprobationem.

Recurrentes dein exemplar decisionis petierunt ab Episcopo, qui litteris diei 4 februarii 1993 recurrentibus tantum eius partem dispositivam notificavit. Recurrentes, ne tempus peremptorium ad recurrendum inutiliter periret, die 7 februarii 1993 Signaturae Apostolicae brevem recursum et die 12 februarii 1993 plura documenta causam respicientia miserunt.

Instantibus recurrentibus necnon hoc Supremo Tribunali, litteris diei 20 martii 1993 Congregatio recurrentibus communicavit substantiam decisionis.

Haec Signatura Apostolica litteris diei 19 maii 1993 recurrentes certiores fecit (inter alia) actionem civilem de qua supra necnon occupationem ecclesiae et custodiam SS.mi Sacramenti esse illegitimas, et quaesivit utrum alteruter recurrens partem aliquam in iisdem haberet.

Die 11 augusti 1993 cl.ma M.N., patrona recurrentium, primum memoriale et dein die 21 septembris 1993, actis causae necnon relatione Exc.mi Episcopi diei 31 augusti 1993 inspectis, alterum memoriale praesentavit.

Die 7 octobris 1993 cl.mus O.P. patronus tum Congregationis tum Exc.mi Episcopi N., memoriale pro Publica Ecclesiae Auctoritate tradidit. Die 12 novembris 1993 Rev.mus Promotor Iustitiae Substitutus votum pro rei veritate exhibuit, cui uterque Patronus respondit.

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

Omnibus sedulo examini
subiectis,

Praemisso quod:

- D.ni X. et Y. in casu coram hac Signatura Apostolica agunt tamquam singuli fideles, et non tamquam repraesentantes alicuius coetus (cfr. Responsio Pont. Comm. C.I.C. authentice interpretando diei 20 iunii 1987, AAS 80 [1988] 1818);
- Decisio Exc.mi Episcopi N. duplex obiectum habet, nempe unionem duarum paroeciarum et reductionem seu suppressionem ecclesiae S.ti Ioseph;

Attento quod iuxta can. 515, § 2, unius Episcopi dioecesanis est paroecias supprimere aut eas innovare, qui easdem ne supprimat neve notabiliter innovet, nisi audito consilio presbyterali, quodque ad rem satis est iusta causa;

et animadverso quod praescriptum can. 121 nullum momentum habet ad ipsum factum unionis paroeciarum quod attinet;

244

Perspecto quod:

- Ad normam can. 1222, § 2, Episcopus dioecesanus, ob graves causas quae suadeant ut aliqua ecclesia ad divinum cultum amplius non adhibeatur, eandem, audito consilio presbyterali, in usum profanum non sordidum redigere potest, de consensu eorum qui iura in eadem sibi legitime vindicant, dummodo animarum bonum nullum inde detrimentum capiat;
- Iura, de quibus sermo, non praesumuntur, sed de eorum concessione vel admissione ex parte competentis auctoritatis ecclesiasticae legitime constare debet;

Visis ad rem cann. 50-51;

Perspenso quod:

245

a) *Quoad utrumque decisionis obiectum:*

- Exc.mus Episcopus ad rem rite audiverat consilium presbyterale antequam emanavit decisionem suam;
- Ipse Episcopus decisionem suam, expressis motivis, ineunte mense februario 1992 oretenus et scripto paroecianis nuntiavit;

b) *Quoad unionem paroeciarum:*

- Ex actis apparet iusta causa pro unione; ceterum, a recurrentibus vel ab eorum Patrona non asseritur iustam causam pro unione paroeciarum deesse;
- Momento caret asserta «lack of consultation with the donors of St. Joseph Church», nam huiusmodi consultatio non requiritur pro unione paroeciarum;

c) *Quoad suppressionem ecclesiae S.ti Ioseph:*

- Ex actis constat de periculosa conditione ecclesiae S.ti Ioseph, quae sanari nequit sine magnis

expensis, quas Episcopus nimis onerosas esse censuit; haec gravis ratio Episcopo suasit ut ecclesia ad divinum cultum amplius non adhiberetur;

- In casu non probatur haberi personas quae vera iura in ecclesia S. ti Ioseph sibi legitime vindicant;
- Ecclesia paroecialis «Notre Dame» non nimis ab ecclesia S. ti Ioseph distat et insuper alia ecclesia prope ecclesiam habetur, quam ob rem ex eius suppressione animarum bonum nullum verum detrimentum capit;

246

Animadverso quod:

- Si et quatenus detrimentum boni animarum habeatur, id in casu non Exc. mo Episcopo, sed ipsis recurrentibus eorumque asseclis ob eorum ineptum modum agendi tribuendum est;
- Minus recta et reapse contradictoria est habitudo recurrentium erga legitimam auctoritatem in Ecclesia, nam ipsi in casu una ex parte legislationem canonicam quoad dominium

bonorum paroeciarum pertinaciter spernunt et nihilominus ad hoc Supremum Tribunal provocant ut id videat de asserta violatione legis canonicae quoad alias quaestiones;

In Congressu, coram infra-scripto Pro-Praefecto die 6 decembris 1993 habito,

DECREVIT:

Recursus non admittitur ad disceptationem utpote manifeste omni fundamento carens.

Recurrentes graviter moventur ob illegitimam actionem civilem.

Pro expensis iudicialibus retinetur integra summa pecuniae a recurrentibus iam in arca huius Supremi Fori deposita.

Et notificetur omnibus quorum interest, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 6 decembris 1993.

+ Gilbertus AGUSTONI,
Pro-Praefectus
+ Zenon GROCHOLEWSKI,
Secretarius